

ဂဏန်းလေး ပုစိမ်း

တစ်ခါတုန်းက ဂဏန်းလေးတစ်ကောင် ရှိတယ်။ သူဟာ သိပ်ပေတဲ့အတွက် သူ့အမေက သူ့ကို “ဖိုးပေ”လို့ ခေါ်တယ်။ သူ့မောင်နှမတွေက သူနဲ့ မတည့်ဘူးတဲ့ကွယ်။

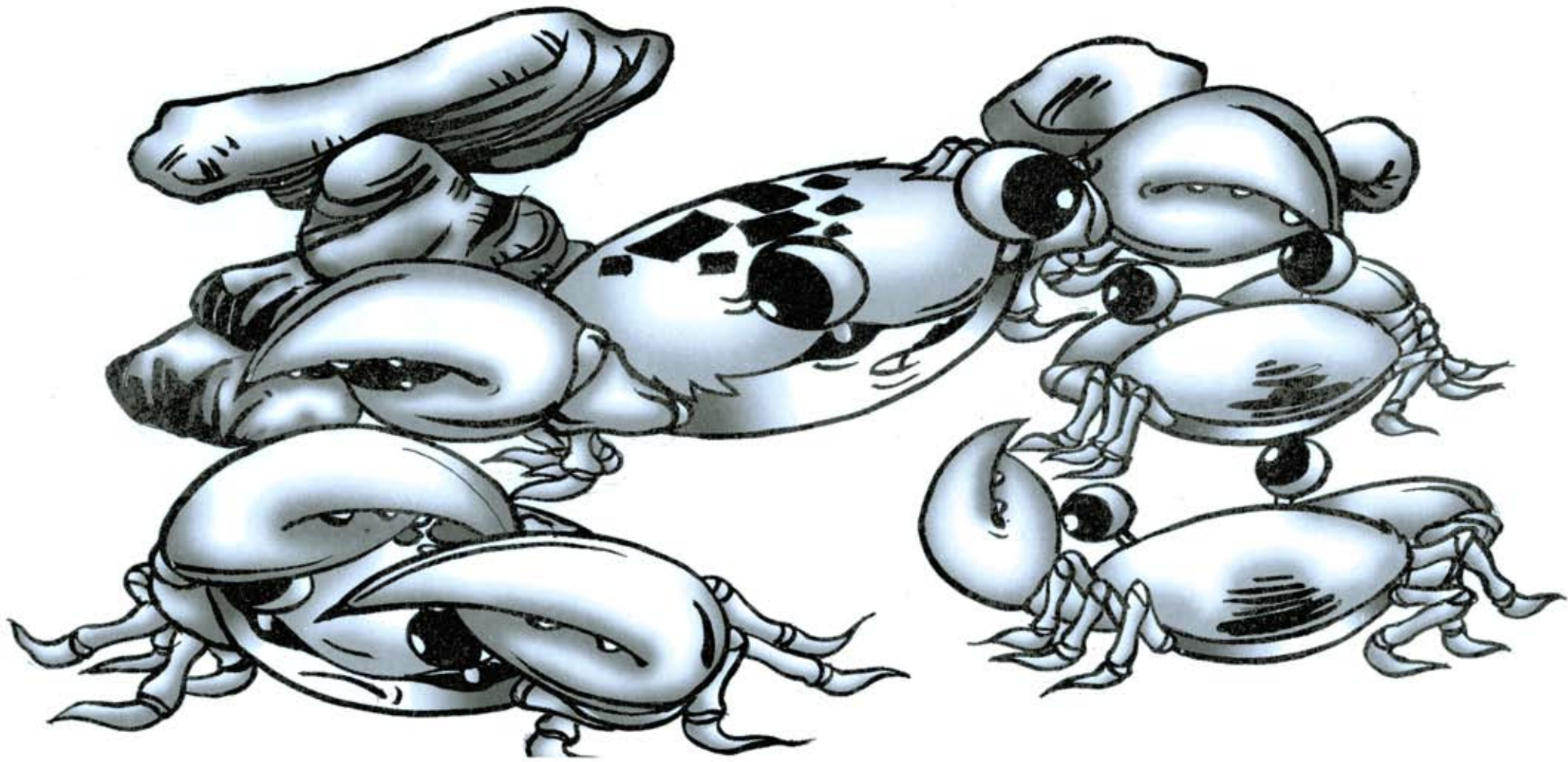

တစ်နေ့တော့ ဂဏန်းမကြီးက သူ့ကလေးတွေကို “သားတို့၊ သမီးတို့ မြစ်ဖျားဘက်ကို မသွားနဲ့နော်။ အဲဒီမှာ လူတွေက ငါးတွေ၊ ပုစွန်တွေ၊ ဂဏန်းတွေကို အမြဲလာရှာစားတယ်” လို့ ပြောသတဲ့။

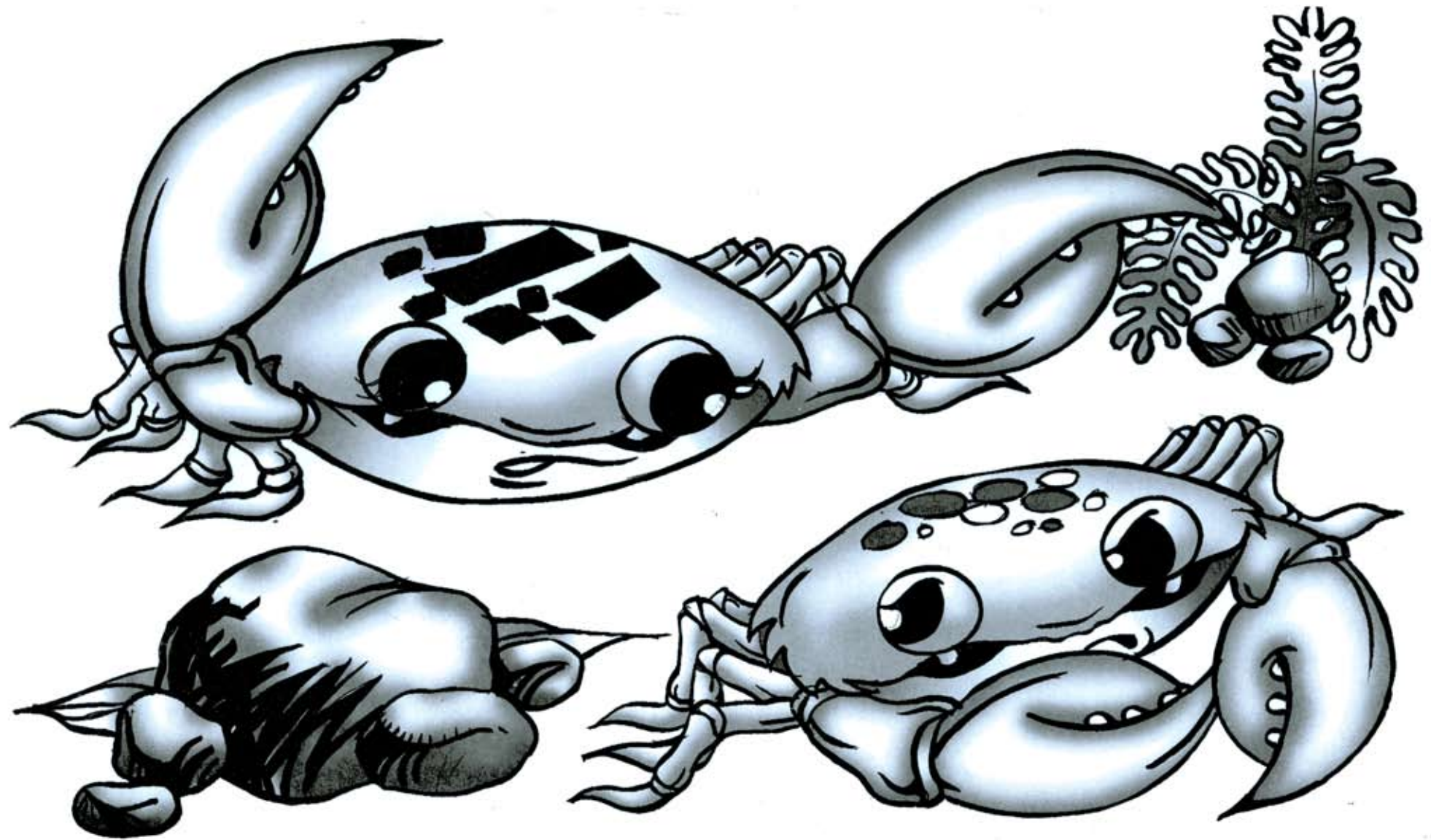

ဂဏန်းမကြီးက ဖိုးပေကို “မေမေပြောတာ ကြားရဲ့လား” လို့ မေးတယ်။
ဖိုးပေက “ကြားပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သွားချင်တယ်” လို့ ပြန်ပြောသတဲ့ကွယ်။

ဂဏန်းမကြီးက ဖိုးပေကို “မင်းက သိပ်ပေတာပဲ။ ပြောစကား ဘယ်တော့မှ နားမထောင်ဘူး” ဆိုပြီး “သူ ဖိုးပေနောက် လိုက်သွားဦးမယ်” လို့ တခြားကလေးတွေကို ပြောတယ်။

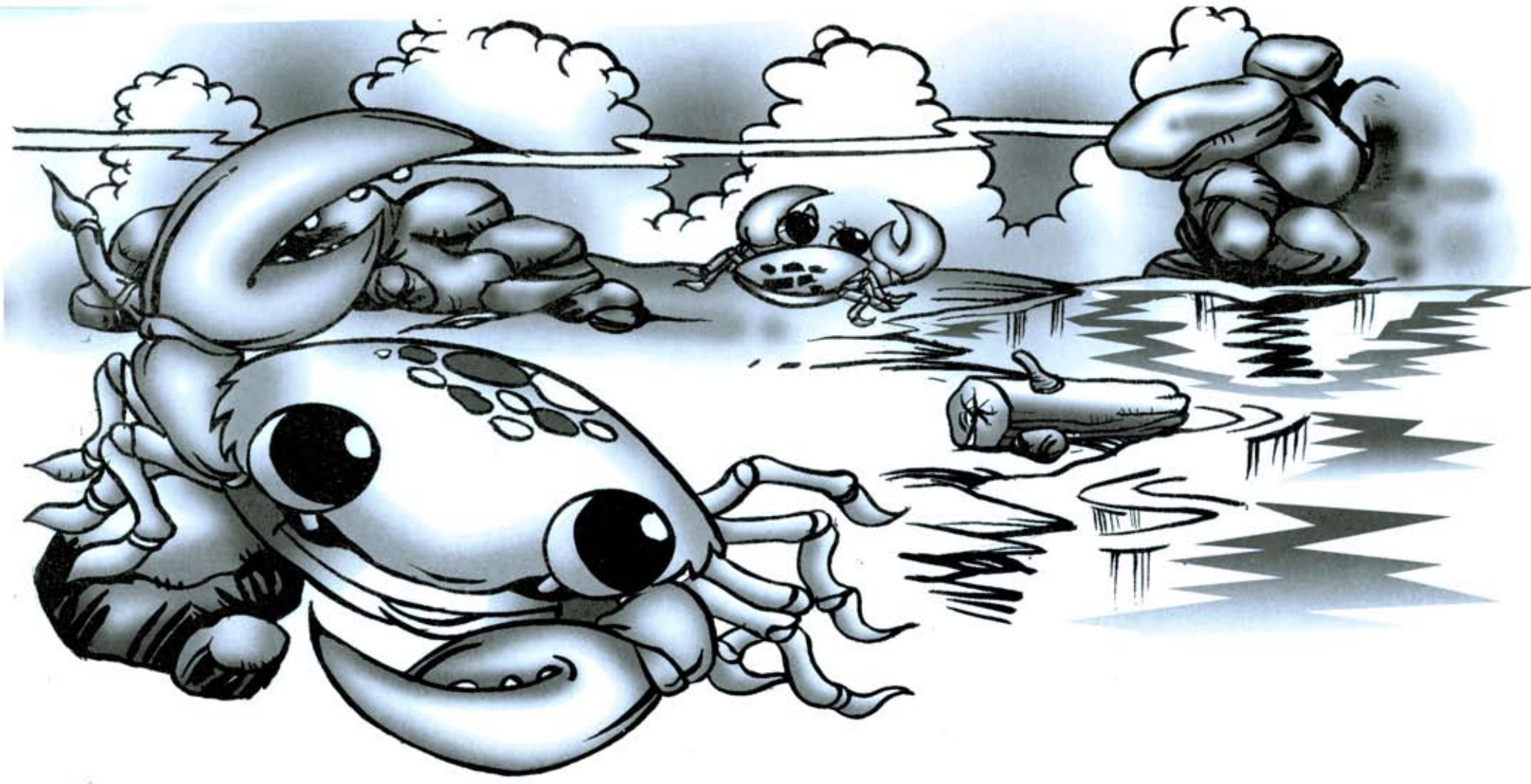

ဖိုးပေဟာ သူ့အမေ သူ့နောက်လိုက်လာတဲ့အတွက် သိပ်ပြီး
စိတ်ညစ်သတဲ့ကွယ်။

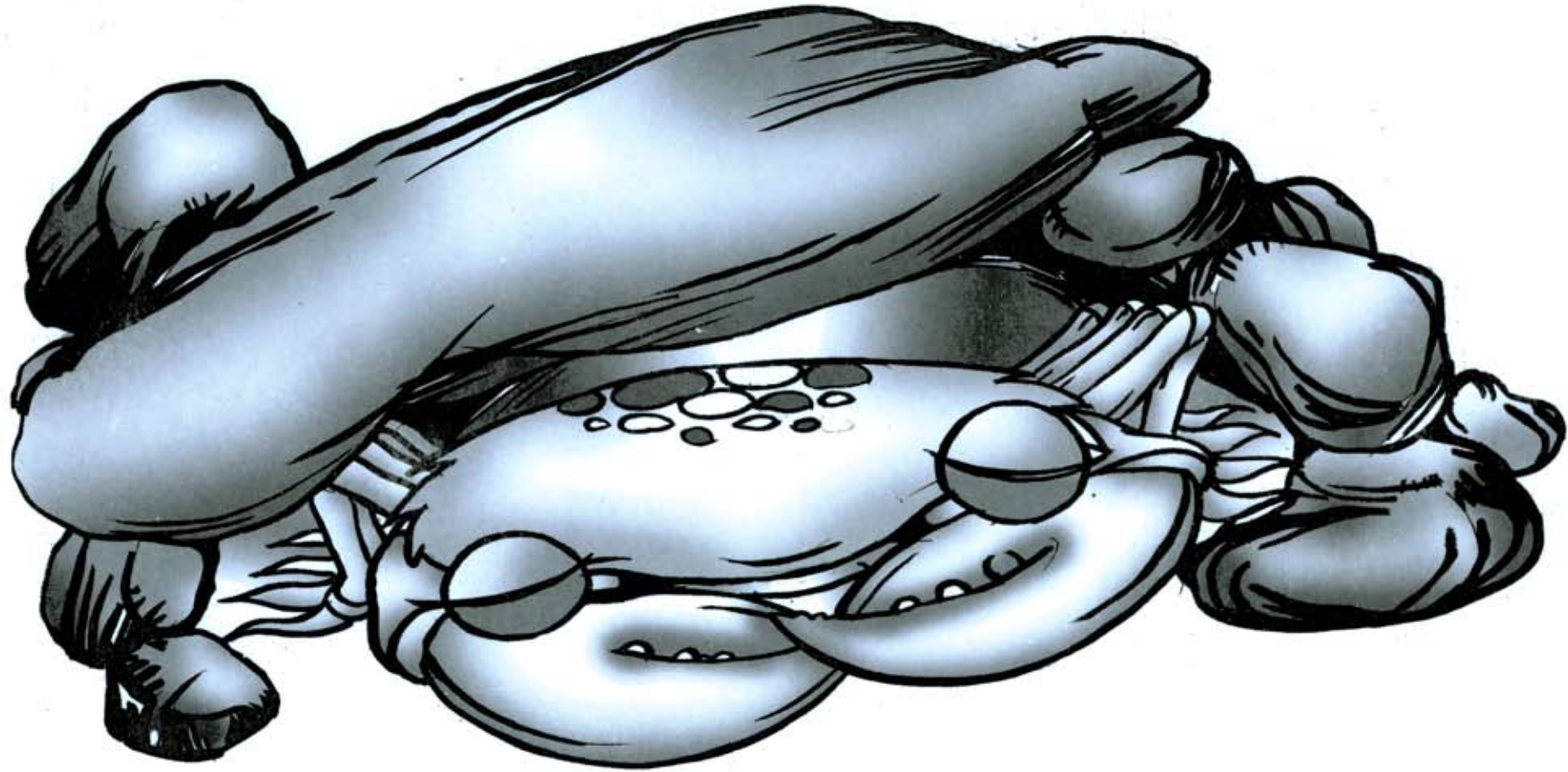

ဒါနဲ့ ဖိုးပေဟာ သူ့အမေ သူ့ကို မကြည့်တဲ့အချိန်မှာ ကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံးအနားမှာ ပုန်းနေလိုက်တော့တယ်။

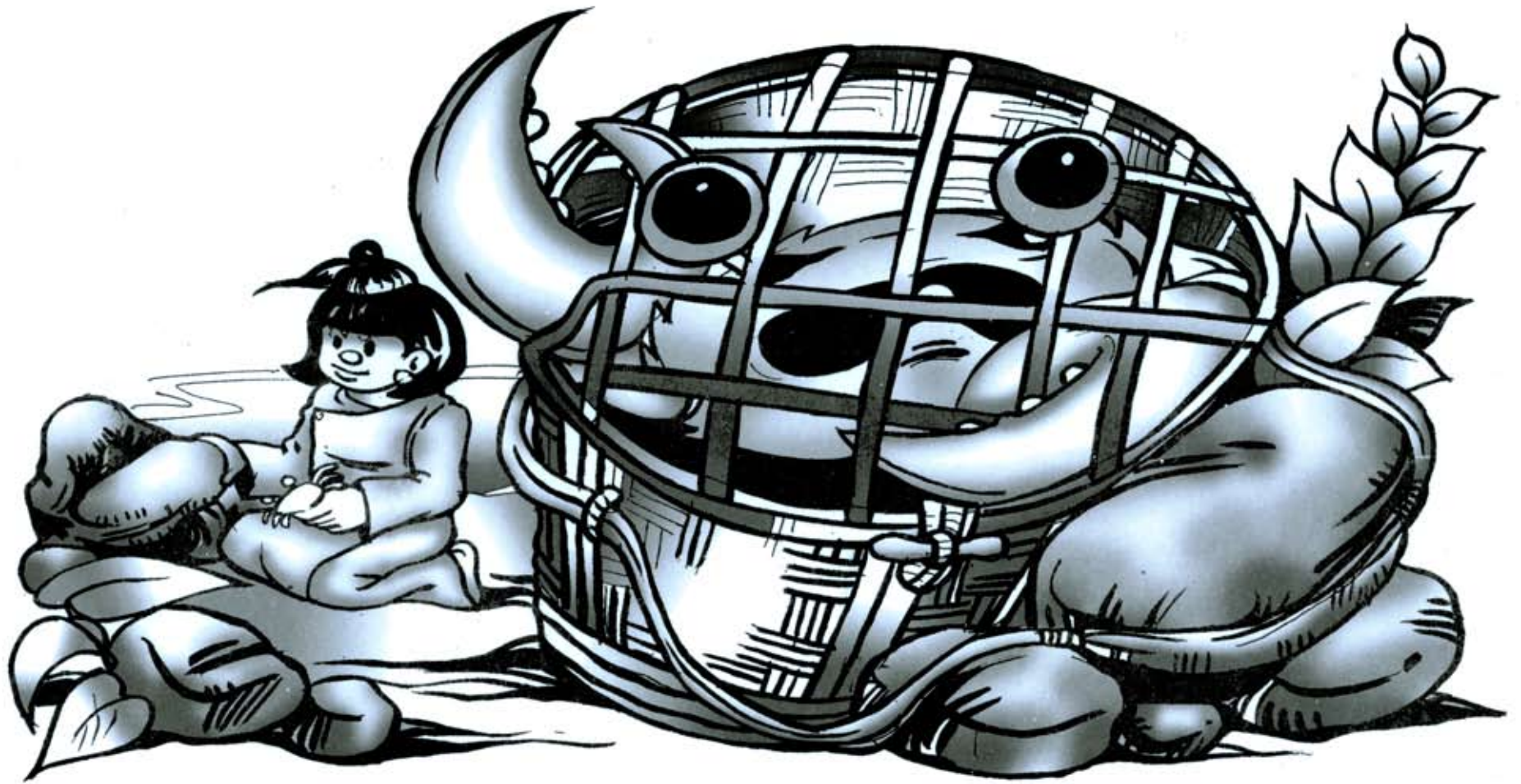

သူ့အမေက သူ့ကိုမတွေ့တော့ အခြားနေရာတွေမှာ လိုက်ရှာတာပေါ့။
ဖိုးပေကတော့ အားရဝမ်းသာနဲ့ မြစ်ဖျားဘက်ကို သွားပါလေရောကွယ်။

ဖိုးပေဟာ သိပ်ပျော်သွားတဲ့အတွက် ကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံးအောက်မှာ
အေးအေးဆေးဆေး အိပ်လိုက်သတဲ့။

မကြာခင် သူသတိရလာလို့ ကြည့်လိုက်တော့ သူဟာ ပလိုင်းတစ်လုံးထဲမှာ
ရောက်နေတာကို သိလိုက်ရတယ်။ အဲဒီတော့မှ သူဟာ “ငါ မလာခဲ့ရင်
ပြီးရော”လို့ တွေးမိတယ်။

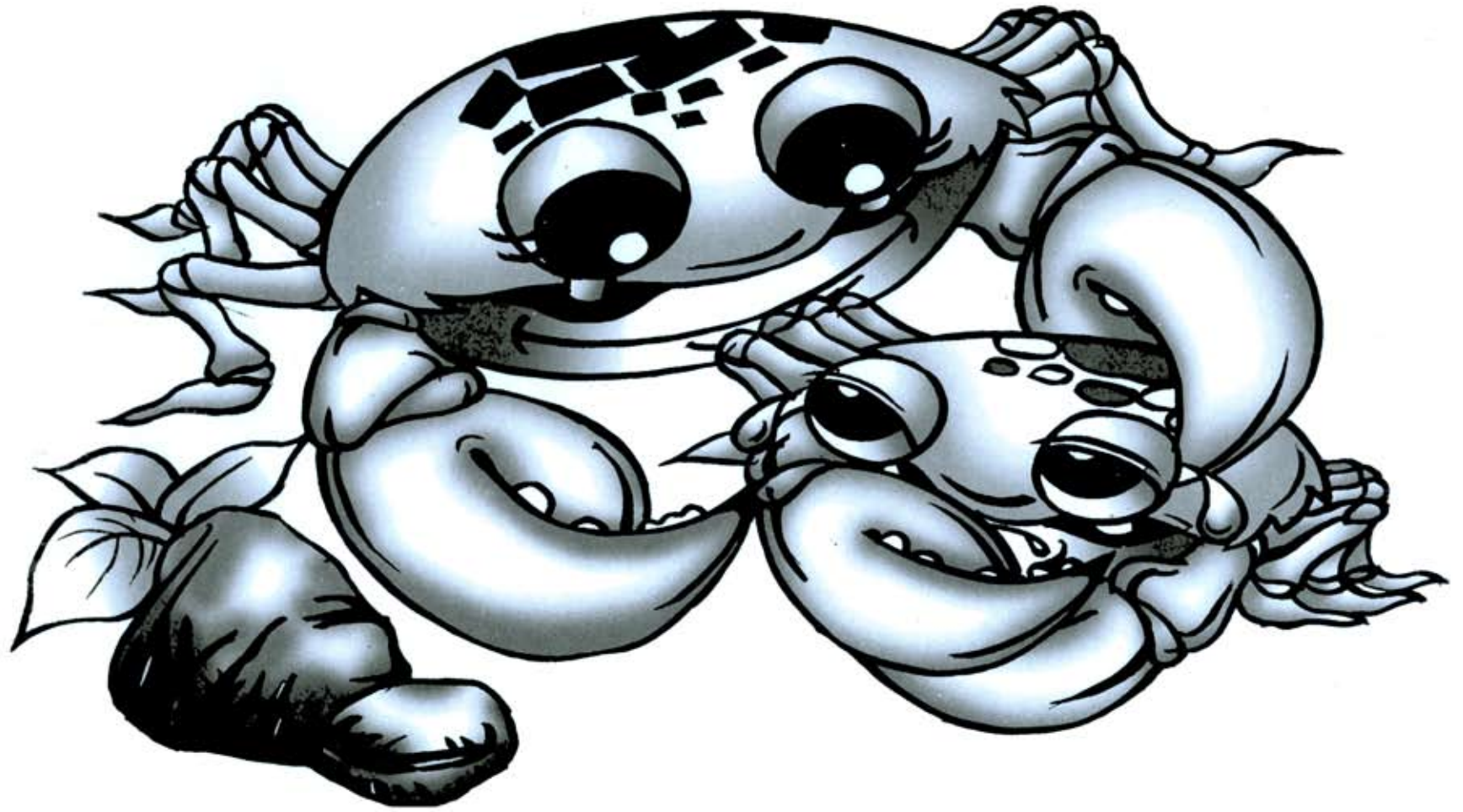

“မေမေ့စကားကို နားထောင်လိုက်ရင် ပြီးရော”လို့ စဉ်းစားမိတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ဘာဆက်လုပ်ရမလဲဆိုတာ ကြံစည်နေတော့တယ်။

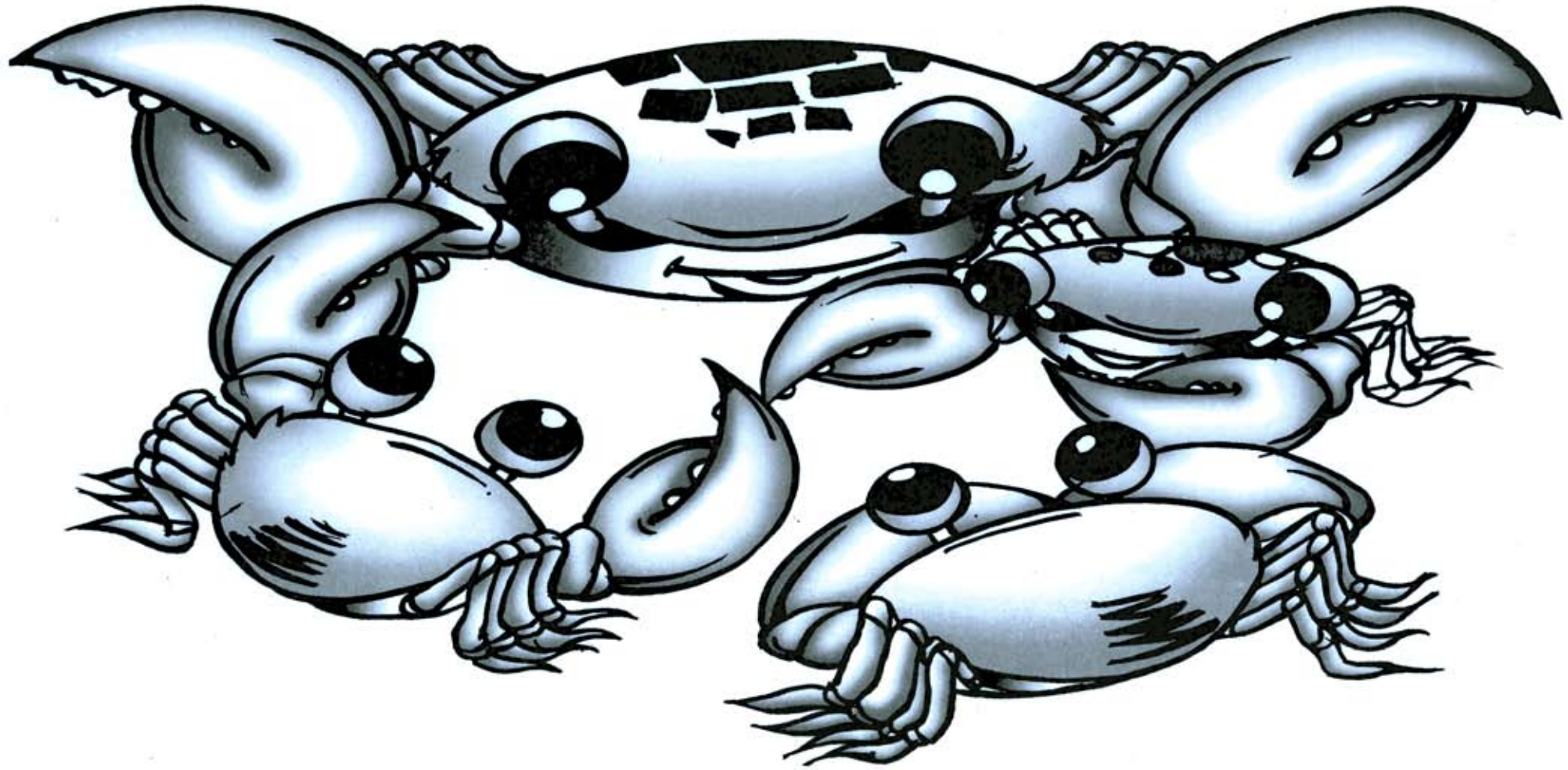

အဲဒီအချိန်မှာ ပလိင်းက မှောက်ကျသွားလို့ ဖိုးပေဟာ ပလိင်းထဲကနေ
အပြင်ဘက်ကို မြန်မြန်ပြေးထွက်သွားသတဲ့ကွယ်။

ဖိုးပေက သူ့မေမေကို ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းအရာတွေ ပြန်ပြောပြပြီး
နောက်ဆိုင်ရင် မေမေ့စကားကို သူ နားထောင်တော့မယ့်အကြောင်း
ပြောလိုက်သတဲ့ကွယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကျန်တဲ့မောင်နှမတွေကလည်း သူနဲ့ ပြန်တည့်ပြီး သူ့ကို
သိပ်ချစ်သွားတော့တာပေါ့ကွယ်။